

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Caraman Valeriu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui

*Caraman Valeriu Ion, născut la 13.02.1985,
originar și domiciliat în com. Grătiești,
mun. Chișinău, str. Ioan Vodă, 22.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. instanța de fond: 10.06.2013 - 10.12.2014;

2. instanța de apel: 26.01.2015 - 18.03.2015;

3. instanța de recurs: 02.06.2015 - 15.07.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.12.2014, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Caraman V. a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați inculpații Popa V. și Frunze Iv., în privința căror decizia nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, la data de 25.03.2013 în jurul orei 22⁰⁰, cet. Frunze Iv. împreună cu Popa V. și Caraman V. aflându-se în incinta cafenelei ÎI „Frunze” situată pe str. Ștefan cel Mare, nr. 19A, com. Grătiești, mun. Chișinău, fără nici un motiv, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu un alt grup de persoane care se afla în aceeași încăpere, manifestat prin lovituri și înjurături în adresa acestora, după care ieșind din cafenea și-au continuat acțiunile aplicând lovituri cet. Chiper S. și altor persoane prezente în acel moment. Totodată, în timpul altercațiilor au fost distruse bunuri care aparțin ÎI „Frunze”, în sumă de 1 700 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Caraman V., care a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială

a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, adoptată în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală, prin care inculpatul Caraman V. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și de a aplica în privința lui prevederile art. 55 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, inculpatul a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, s-a căit sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, lipsa pericolului social al inculpatului, urmări grave pe cauza penală nu au survenit, careva pretenții nu au fost înaintate, săvârșirea infracțiunii a avut loc ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin familiar și de sănătate, inculpatul Caraman V. este invalid fiind fără o mână, fapt care urmează a fi considerate ca circumstanțe excepționale. Persoana se caracterizează pozitiv, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, inculpatul s-a autodenunțat benevol, a declarat despre fapta comisă și despre toate circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

5. Instanța de apel a constatat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe administrat la dosar, just a stabilit vinovăția inculpatului Caraman V. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală în privința inculpatului și prin urmare, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de fond luând în considerație prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, corect a stabilit inculpatului Caraman V. pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

Solicitarea avocatului Popescu Ion privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpatului, instanța de apel a respins-o calificând-o ca neîntemeiată, și a menționat în acest sens că, legea penală reglementează instituția liberării de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, în cazul în care sunt întrunite cumulativ condițiile stabilite expres în norma penală.

În acest context, instanța de apel a constatat că, circumstanțele invocate de către avocat precum că, inculpatul Caraman V. a recunoscut vina, s-a căit

sincer de cele comise nu pot servi temei pentru aplicarea art. 55 Cod penal, or, instanța de fond a reținut aceste circumstanțe la individualizarea pedepsei penale, astfel, aceleași circumstanțe nu pot servi și la aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece s-ar acorda aceleiași situații de drept o dublă valență juridică.

În speță, recunoașterea vinei a condiționat stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, astfel încât inculpatului Caraman V. i-a fost redusă cu o pătrime pedeapsa sub formă de amendă.

6. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Caraman V., a declarat recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Caraman V. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, și aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 55 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- sentința și decizia instanței de apel, în partea pedepsei numite cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, sunt nefondate pe starea reală a împrejurărilor, fiind o pedeapsă prea dură și nu corespunde circumstanțelor cauzei;

- instanțele judecătorești special nu au acordat reduceri de atenuare, și anume aplicarea art. 55 Cod penal cu liberarea de răspundere penală și cu tragerea la răspundere contravențională;

- instanța de apel nu a motivat pedeapsa cu amendă în baza prevederilor art. 75 Cod penal;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 394 Cod procedură penală, fără a fi indicate circumstanțele atenuante care au fost stabilite pe parcursul examinării cauzei penale;

- instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor atenuante prezentate de apărare, și anume asupra stării de sănătate a inculpatului (lipsa unei mâini) ca grad de invaliditate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece criticele invocate sunt vădit neîntemeiate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar, avocatul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, din care rezultă că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Însă, instanța de recurs constată că, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Așa dar, instanța de recurs reține că, la solicitarea inculpatului Caraman V., care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Caraman V. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

Instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată,

capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal (în speță și a dreptului procesual penal - art. 364¹ CPP) și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, pînă la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Prin urmare, instanța de judecată, ținînd cont de prevederile art. 26, 101, 384 Cod de procedură penală, în baza propriei convingeri, decide asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei, și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, îi stabilește categoria de pedeapsă.

La acest capitol Colegiul penal ține să menționeze că, sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat Caraman V. (art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal), prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau închisoare de pînă la 5 ani.

Așa dar, Colegiul penal relevă că, în speță instanța de fond ținînd cont de toate circumstanțele cauzei precum și de persoana inculpatului Caraman V., corect i-a stabilit acestuia o pedeapsă mai blîndă (amenda).

În continuare instanța de recurs reține și faptul că instanța de fond ținînd cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit lui Caraman V. pedeapsa amenzii în mărime de 300 unități convenționale.

Reieșind din textul art. 55 Cod penal, rezultă că, pentru ca persoana să fie eliberată de răspundere penală aceasta trebuie să întrunească următoarele condiții: a) infracțiunea săvîrșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave; b) să fie săvîrșită pentru prima oară; c) să-și recunoască integral vina; d) să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune; e) să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În speță, inculpatul nu este la prima abatere de la lege. Potrivit revendicării (f.d. 42), Caraman V. anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău, din 21.10.2004, în baza art. 157 alin. (1) Cod penal. Prin urmare în privința acestuia nu mai pot fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal.

Astfel, în situația când instanța consideră că, corectarea persoanei vinovate nu va putea fi atinsă prin soluția de liberare de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica prevederile art. 55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia persoana se condamnă.

În speța discutată, ambele instanțe de judecată corect au conchis că în privința inculpatului nu este temei de aplicare a art. 55 Cod penal.

În consecință, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Caraman V., fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Caraman Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Caraman Valeriu Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti